

این متن از سایت دانشنامه حوزوی "ویکی فقه" اخذ شده است.
برای آشنایی و استفاده بیشتر به نشانی www.wikifeqh.ir مراجعه فرمایید.

سنت

دو مین منبع استنباط به اتفاق تمامی فقهاء اسلام، سنت است.
سنت در اصل عبارت است از آن چه به حر قرآن از تبی اسلام(صلی الله علیه وآلہ) صادر شده، چه قول باشد (که شامل کتاب و نوشته نیز می شود) و چه فعل یا تقریر، مشروط به آن که مربوط به احکام شرعیه باشد. ^{[۱][۲]}

فهرست مندرجات

- ۱ - دیدگاه فقهاء امامیه
- ۲ - پانویس
- ۳ - منبع

دیدگاه فقهاء امامیه

فقهاء مكتب اهل بیت(علیهم السلام) سنت را تعمیم داده و گفته اند: سنت عبارت است از قول و فعل و تقریر معصوم، (پیامبر(صلی الله علیه وآلہ) و امامان اهل بیت(علیهم السلام)).^[۳]

پانویس

۱. ↑ المهدب فی اصول الفقه المقارن، ج ۳، ص ۶۰۷ .
۲. ↑ اصطلاحات الاصل، ص ۱۴۱ .
۳. ↑ الاصول العامة، ص ۱۶۱ .

منبع

آیة الله مکارم شیرازی، دائرة المعارف فقه مقارن، ج ۱.

رده‌های این صفحه : [اصول فقه](#) | [سنت](#) | [مناحت ححت](#)